

по-добра уредба и формат." Той ще бъде преведен и издаден в следващите два месеца вместо остарелия си предшественик.

Обявленията във в. "Българска пчела" показват значението, което издателят издава на района като пазар на книгите си, стреми се към коректност и честност към поетите ангажменти. На 25 март 1864 г. в. "Будущност" публикува известие на букурещкия книжар Ив. х. Енюв, в което сред споменатите 16 заглавия, са и 8 учебника и учебни карти издание на Хр. Г. Данов, което доказва успеха на изданията му сред емигрантската интелигенция. Йозеф Рил, учител в банатския град Винга съобщава на Раковски през 1864 г. необходимите му учебници, сред които основно са тези на Хр. Г. Данов и продължава: "Тяхна милост г. Хр. Данов, Р. И. Блъсков, Д. В. Манчов ги моля за онези книги, дето са били известени онази година в "Българска пчела". Данов използва за популяризиране на изданията си и излизация в Браила "Дунавска зора".²⁰

Съдбата на българската журналистика дълбоко и трайно интересува Хр. Г. Данов, защото по нея се съди "доколко една държава и един народ е узрял за занаятите, земеделието и търговията". На Касабов на 3 юни 1863 г. той съобщава, че е излязъл първият брой на "Българска пчела". Той има и редкия шанс да присъства на радостта от появата на първия голям емигрантски вестник. Подробно описва светските събития около това - събранието на браилската колония в дома на Н. Ценов, сватбата на Хр. Ваклидов с племеницата на печатаря Расидеску, който дарява браилския клон на типографията си на Каслидов, който вече е не само редактор, но и печатар на изданието, а това гарантира неговото продължително съществуване. Данов от своя страна използва срещите си с местните първенци, за да препоръча Касабов за сътрудник на "Пчелата". На 10.XII.1864 г. той коментира състоянието на вестника и с д-р Селимински "едно от нямание пари, а друго от нямание редактор, ще спре през зимата, докле да се вземат мерки, за да се тури в по-добър ред и се тури на по-добра основа". Местните първенци се надяват да привлекат Селимински за редактор, както настоявали Н. Ценович и К. Попович.²¹ Водачите на емиграцията се консултират с Данов и при избора на редактор на в. "Народност". За пръв редактор на органа на БТЦК е определен Ив. Касабов, въпреки че преди това чрез Данов се опитват да привлекат за този лист М. Дринов.²² Пак от кореспонденцията на Данов с М. Дринов научаваме за излизането на в. "Дунавска зора". В него по съвета на своя печатар първият български историк печата обява за излизането на труда му върху произхода на българите.²³ От своя страна редакцията му препоръчва дановият "Летоструй" за 1870 г., защото има "много любопитни и занимателни работи". В книжката Данов приветства излизането на двете браилски издания - "Пътник" на Б. Запрянов и Списанието на Българското книжовно дружество. Данов става разпространител на последното в България и Тракия и многократно предупреждава издателите, че по тези места или не виждали списанието, или това ставало твърде късно, за което трябва да се вземат мерки от тяхна страна.²⁴

Данов следи отблизо състоянието на българските училища, читалища, дружества, дарителската дейност - за него едно от най-благородните и значими дела на